

Ressò

juny 17

XXXI Trobada Interdiocesana de Vida Creixent a Solsona

vidaCreixent

MOVIMENT CRISTIÀ
DE GENT GRAN

Solsona 2017: molt més que una trobada

El propassat dia 9 de Maig vàrem fer la nostra Trobada Interdiocesana. Com ja sabeu anem alternant amb Montserrat. El proper any ho farem al Monestir però en dos dies ja que si no, no hi cabríem! Aquesta dada ja ens dona una idea del que suposa fer una trobada així. Només pensar en la organització del dinar ja ens fa adonar de la seva dificultat. Certament muntar un dinar per a 900 persones com érem no és gens fàcil. Solsona ho va fer molt bé. El dinar era molt bo i tots sabem que aquesta és una dada importantíssima...

La trobada interdiocesana és una fita important en el nostre moviment. El fet d'aplegar a tantes persones, trobant-nos persones d'arreu, de Catalunya i Balears, la presència del bisbe de la diòcesi que acull, la presència de les autoritats del lloc –locals i de país–, aplegar-nos a la catedral per celebrar l'eucaristia, confereix a aquesta trobada un caire especial. Som un moviment que fa església, que cerca el pastor de la diòcesis per mostrar que estem en comunió, que viu la fe i vol mostrar-la arreu. O és que algú pensa que aplegar-nos tantes persones en un lloc passa desapercebut pels qui hi viuen? Això em recorda la Trobada de Taizé a Barcelona l'any 2000. La gent preguntava: d'on surten tants joves? Qui son? Per què venen? I algú els deia: son cristians, venen de tot Europa i pregunuen cada matí... Un testimoni important, que queda, que "fa forat". De ben segur que també ho ha estat el nostre. Trobada que ens referma en la nostra fe, que ens agermana i que testimonia. Això és molt més que una reunió d'amics.

És una trobada que fa moviment, que aplega i que transmet un missatge: aquí estem. I encara més: hi voleu formar part, voleu venir amb nosaltres? Jesús diu als deixebles de Joan davant la pregunta que li fan: "on us allotgeu?" I Jesús els diu: "veniu i ho veureu".

Felicitats a tots per la Trobada i fins l'any que ve a Montserrat!

Xavier Moretó, Consiliari de Vida Creixent de Barcelona i les Illes

---

© Vida Creixent
C/València 218, 1r 2a Esquerra, Barcelona
08011 Barcelona
Tel. 93 412 21 20
info@vidacreixent.org
www.vidacreixent.org
Secretaria: Tardes d'17:00 a 19:00 h

Text de la fotografia de portada: XXXI Trobada Interdiocesana de Vida Creixent a Solsona

Dipòsit legal: B. 8.204-2007
Disseny: Dfinis Design
Maquetació: David Albarracin

Espai de reflexió i silenci

Paraules de Pasqua

“Queda’t amb nosaltres, que es fa tard i el dia ja comença a declinar.” (Lluc 24, 29)

Aquestes paraules, que són una pregària, expressen també un sentiment molt profund quan aquella persona que estimem fa el gest de marxar. “Si us plau, queda’t amb nosaltres... mare, pare, amic. Queda’t, no marxis, no ens deixis, que et necessitem a prop, al nostre costat, fent camí. Mentre hi ets ens sentim acompanyats i estimats... Si marxes, què farem sense tu?”

Però és que es fa tard, el temps passa. El dia, el mes, l’any, la vida... ja declinen. Tot passa, sembla ahir, i ves per on, ha passat el temps, ningú el para, estem tan bé, hem estat tan bé amb tu. Encara no, no marxis!

És aquesta la pregària –el sentiment– d’aquells dos deixebles que, anant tristos de camí, foren trobats per Jesús. I també la de tants d’altres homes i dones que, després de la trobada, temem que marxi aquell que es va fer trobadís en el nostre camí.

No va marxar. Ell no volia marxar. Volia sopar amb ells. Tenia moltes ganes de sopar amb ells i mostrar qui era, abans de marxar. Ho va mostrar en la forma de partir el pa. Era Ell. Ara sí, podia marxar, perquè de fet no marxava: en el pa es quedava. D’una presència física passava a la presència de la fe, dels ulls al cor, i del cor a aixecar-se i tornar al camí. La seva presència nova era d’una joia incalculable. Sí, Ell vivia. Sí, Ell viu.

Mirem de no marxar de ningú sense haver partit el nostre pa amb ell... Almenys intentem-ho. Que dur que és un cop de porta!

Ell, el Senyor, si en el camí de la nostra vida ha encès el cor sense donar-se a conèixer, quan fa el gest del comiat i sobretot si es fa tard, no el deixem marxar. Resta poc temps. Anem a sopar: el pa i el retorn a la vida, plens de fe, joia i força. Sabem que va amb nosaltres.

Jesús és viu.

Jesús Renau S.J.

Reconeixement del Papa al diaca Aureli Ortín

Els bisbes de la Conferència Episcopal Tarraconense, reunits al Santuari de la Mare de Déu de Loreto de Tarragona, han lliurat aquest dimecres, a mossèn Aureli Ortín i Maynou, diaca de l'arquebisbat de Barcelona i vicesecretari de la CET durant vint-i-tres anys, l'alta distinció pontifícia de la Creu Pro Ecclesia et Pontifice, una condecoració atorgada pel sant Pare Francesc.

Aquesta condecoració, instituïda pel Papa Lleó XIII en 1888, suposa un gran reconeixement a la tasca de clergues i laics a favor de l'Església Catòlica. En el cas de mossèn Aureli Ortín, els bisbes de la Conferència Episcopal Tarraconense, hem fet aquesta petició pel servei que durant vint-i-tres anys ha dut a terme com a vicesecretari de la CET, amb exemplaritat, eficàcia i un gran sentit de responsabilitat i d'amor a l'Església.

El Sant Pare, acollint la petició dels bisbes de la Tarraconense, vol palesar amb aquest reconeixement públic el valor que té dedicar llargs anys de la pròpia vida al servei de l'Església i del seu testimoniatge de fe i amor enmig del món.

XXXI Trobada Interdiocesana de Vida Creixent a Solsona

El propassat 9 de maig, tingué lloc la Trobada Interdiocesana de Vida Creixent a la ciutat de Solsona. Més de 900 persones, de diferents punts de Catalunya, les Illes i Andorra participaren de la trobada.

La trobada fou presidida pel bisbe de Solsona, Mons. Xavier Novell, acompanyat del Consiliari Interdiocesà de Vida Creixent, Mn. Xavier Morató; el President de la Junta Interdiocesana, Sergi Òliba; el President Diocesà de Solsona, Vicenç Quinquilla; el Consiliari Diocesà de Solsona, Mn. Miquel Venque; i el President Nacional de *Vida Ascendente*, Álvaro Medina del Campo. També hi foren presents l'alcalde de Solsona, David Rodríguez, i el Director General d'Afers Religiosos de la Generalitat de Catalunya, Enric Vendrell.

Reunits els pelegrins a la Sala Polivalent de Solsona, i després d'esmorzar amb coca i xocolata, hi hagueren els parlaments de benvinguda. Després d'una pregària dirigida pel consiliari Mn. Xavier Morató, feu la presentació i salutació Vicenç Quinquilla. Intervingué el President Interdiocesà Sergi Òliba va explicar el objectius de Vida Creixent, seguint les paraules de l'alcalde de Solsona, David Rodríguez, les d'Enric Vendrell, Director General d'Afers Religiosos de la Generalitat de Catalunya, i les de l'Álvaro Medina, president nacional de *Vida Ascendente*.

Destacà la intervenció del bisbe Xavier Novell, en una dissertació històrica territorial del Bisbat de Solsona, deixant com a missatge clar que els Grups de Vida Creixent són la base ferma per apostar de cara a fer unes parròquies evangelitzadores "en uns temps d'estar prop de la gent, de resistència i d'intel·ligència".

La jornada continuà a la catedral de Solsona, amb una explicació històrica de la catedral a càrrec de l'arxiver diocesà Mn. Enric Bartrina. Seguí la missa solemne presidida pel bisbe Xavier Novell concelebrant amb el Vicari General de Solsona, Mn. Josep Maria Vilaseca, el consiliari Interdiocesà de Vida Creixent, Mn. Xavier Morató, capellans i consiliaris de Vida Creixent de diverses parròquies i bisbats. En l'homilia el prelat assenyala, entre altres coses, la gent de Vida Creixent són clau important per als canvis necessaris en una Església evangelitzadora "així sortim a l'encontre de les persones per alegrar i encoratjar els nous conversos". En el comiat de la missa s'entonà el cant del *Violai* per la gran quantitat de peregrins de Vida Creixent que omplien a vessar la catedral solsonina.

Continuà la XXXI Trobada de Solsona amb un dinar de germanor, sobretaula, brindis i el comiat amb el cant de l'Hora dels adéus. Tant en el viatge d'anada com el de tornada els pelegrins feren la Pregària del Camí i l'Himne de Vida Creixent. S'anuncià que l'any vinent la trobada serà a Montserrat.

Josep Castellà, Fotos: Lluís Closa (catedral) i Ramon Estany

XXXI Trobada Interdiocesana a Solsona

Vida Creixent

Temari curs 2017-2018

Primavera en la tardor de la vida

“La primavera en la tardor de la vida”: és una relació de contes que ens fan repensar els valors de la nostra vida des de la talaia de la tardor: benestar, fortalesa, pau, creixement, felicitat, compartir, generositat, servei, creure, serenar. El gran poder de transformació personal que posseeixen els contes no ha perdut vigència. Nens i adults poden aprofitar-se d'aquests valuosos missatges per a creure i despertar la consciència de si mateixos. Tenim la idea que els contes són per als infants, que els adults i les persones grans ja no necessitem aquestes històries fantosiques, que no ens ajuden a solucionar els nostres problemes i preocupacions diàries.

Quan llegim un conte som transformats interiorment de diverses maneres:

- 1.- *Ens transcendim*: la lectura i reflexió d'un conte ens fa sortir de la nostra visió present, amb les seves preocupacions i ansietats.
- 2.- *Ens endinsa en elements universals*: Els contes estan carregats d'elements universals que estan presents en totes les cultures, i que fan conèixer trets dels altres.
- 3.- *Ens fa descobrir*: quan llegim un conte ens fa sentir els personatges i vivències i ens ajuda a entendre millor la situació.
- 4.- *Ens fa tenir saviesa*: Els contes estan carregats d'ensenyaments ancestrals que ens ajuden a reflexionar a l'hora de prendre decisions sobre la nostra vida.
- 5.- *Ens ajuda a ser imaginatiu*: Quan llegim un conte estem obrint nous horitzons que ens fan desenvolupar la nostra imaginació i la creativitat, per la qual ens aporta solucions insospitades quan estem buscant solucions a algun problema que ens neguiteja.

Els ens aporten nova visió a aquells valors de sempre, des d'un llenguatge planer, senzill i vital com l'aire de la primavera, com és l'objectiu dels contes, i que alhora serveixin per a purificar el cos i l'ànima de persones cristianes en la tardor de la vida.

Col·laboracions

Efemèrides

El propassat nou de maig l'Empar Ajado de la parròquia de Sant Oleguer de Barcelona va fer noranta anys. Els companys de Vida Creixent li van regalar el quadre que reproduïx aquesta imatge. Acompanyem la foto de la celebració dels 25 anys del grup.

Audiència Papal

El matrimoni de Vida Creixent, Maria Teresa Mateo i Jaume Gustems, va ser rebut pel papa Francesc, amb motiu de la celebració del 60è aniversari del seu casament.

Aturar-se. Cicle A. Déu i l'home, expressius

Amb la festivitat de l'Esperit, rematem les escenes del joc entre Déu i la persona humana. Tot començà amb la tendresa de Déu a la cova de Betlem i acaba amb l'aura suau de l'Esperit.

Els antropòlegs, els savis que estudien els comportaments de l'home i la dona, ens han explicat el joc de la persona humana amb el món, en tres nivells. El primer contacte amb les coses, aquestes causen estranyesa i admiració; tot sovint, temor.

En el segon nivell, l'home i la dona aconsegueixen dominar i entendre allò que els causava sorpresa. (Aquí entra el paper de la ciència).

I finalment, la persona humana s'adapta a aquest joc: els objectes externs representen quelcom. Tenim aquesta capacitat tan notable: d'un senzill objecte, en fem tot un símbol i, d'un gest, un ritu.

Així, quan convidem uns amics a prendre cafè, posem les tasses de la vaixel·la bonica per expressar la delicadesa de l'amistat.

El cristianisme no és una col·lecció de volums de veritats, sinó la comunicació de la Vida divina envers nosaltres.

Aquesta fou la missió de Jesús, el sagrament-signe del Pare.

I Jesús es plantà entre nosaltres en el signe del Poble de Déu, l'església.

I les comunitats cristianes viuen a l'abric del foc de l'Esperit compartit en la Taula eucarística i en tota mena de signes i ritus dels jocs expressius del Bon Déu amb els seus fills, l'home i la dona.

Mn. Pere- diaca

Una mica d'història i una altra mica de literatura

Dins de l'història del Líban, se situa la trajectòria personal d'un nen de vuit anys, cristià-maròni, d'un poble proper a Beirut envoltat de pobles drusos. Davant de la guerra civil que va enfrontar a ètnies i religions que fins llavors havien conviscut en pau, la família de Wajdi Mouawad es va exiliar a França. D'allí van ser expulsats i es van establir al Canadà, Quebec.

Avui aquest nen, proper als cinquanta anys, és un dels escriptors francòfons més interessants i aclamats en la mateixa Europa que no el va acollir. Novel·lista, guionista, actor, autor de teatre. Ha presentat amb gran èxit les seves obres a França (Festival d'Avinyó), Madrid, Barcelona, en aquesta ciutat concretament hem pogut veure més de mitja dotzena de les seves obres, alguna d'elles dirigida per ell, alguna d'elles protagonitzada per ell, com a actor (Festival d'estiu, GREC).

Potser hàgiu sentit a parlar (o heu vist) la seva tetralogia *La sang de les promeses*, a l'estil de les tragèdies gregues. Potser sonin més les obres que la componen que en aquests últims anys han pujat als nostres escenaris: *Incendis*, *Litoral*, *Cels*, *Boscós*. Aquest conjunt d'obres, que l'autor considera com un exili de tornada al seu passat, als seus orígens ..., és una promesa de memòria segellada amb

sang: **no us oblidarem**, i ara ha estat publicat com a llibre. Els quatre títols, per separat, en castellà per l'editorial KRK a escena i els quatre en un sol volum en català per l'editorial Periscope S.L. Jo he aconseguit tots ells a la casa del Llibre.

De totes aquestes obres vistes, de tots aquests textos llegits, us diré el que crec que he descobert: a través de la sang que es transmet i que viu a les promeses que es fan vius i morts, tot el conjunt és un crit exigent a tothom per conservar la memòria d'unes persones, d'un poble ...

En *Litoral*, és el personatge que s'aprèn a les guies telefòniques dels pobles desapareguts els noms, o el personatge que es nega a ser enterrat si no és al Líban i que amb ell sepulta les bosses amb totes aquestes guies. En *Incendis*, és el quadern que la mare morta llega als seus fills perquè llegeixin el que ella mai no els va poder dir de la història de la seva família i de la del seu poble. En *Cels* és el rastreig a través de la tecnologia, d'un grup terrorista que no vol oblidar, que no vol que s'oblidi, que els joves moren en les guerres que inventen els seus pares. En *Boscós* és la recerca, en el record de vuit dones avantpassades, a través de dos segles i tres guerres, per intentar entendre, recordar o oblidar, si cal ...

Són tragèdies, però molt necessàries de recordar.

Agenda 2017

Juny

Dijous 1: Reunió

d'animadors. A les 5 de la tarda, a València 244, planta 4a, sala d'actes. Tema X – EL DESCANS. LA SANTIFICACIÓ DEL DIUMENGE, DIA DEL SENYOR

**TEMARI
DEL CURS
2017-2018,
"PRIMAVERA EN
LA TARDOR
DE LA VIDA"
DE MN. JOAN
MANUEL
BAJO**

el curs. Després un petit refrigeri de germanor. L'acte tindrà lloc a la parròquia de la Verge de la Pau (Pl. Ferran Casablanca, 4-6, entre Mandrí i Ganduxer. Per poder-hi arribar teniu els autobusos següents: V11, V13, H6, H7 i L6 de FGC.

Dissabte 17 de juny: Trobada final de curs oberta a tothom. Matí a la parròquia de la Verge de la Pau. Inici a les 10:30. Conferenciant P. Francesc Riera S.J. presentarà el Sermó de la Muntanya (Mt 5-7) com "LA CARTA CONSTITUCIONAL DEL REGNE". La Nostra Constitució, la Utopia del Regne de Jesús, amb la qual fruïm nosaltres del goig del Regne de Déu, de la "Joia de l'Evangeli" (que diu el Papa Francesc). A les 12 h. Eucaristia per compartir i donar gràcies per tot

Juliol

Oberta la secretaria fins el dijous dia 6.

**BON ESTIU!!! RETORNEM
EL DILLUNS DIA
4 DE SETEMBRE**

Setembre

Dijous 14: Reunió d'animadors.

A les 5 de la tarda, a València 244, planta 4a, sala d'actes. Tema I –BUSCAR EL BENESTAR EN LES COSES PETITES (BENESTAR).

Aquests llibres, son un recull de "reflexions", dels Evangelis de Sant Mateu, any litúrgic A, de Sant Marc, any litúrgic B, i de Sant Lluc, any litúrgic C. Del diaca permanent Pere Arribas i Bartolomé, al preu de 10 euros cadascun. Els trobareu a la secretaria i a les llibreries Claret.

La Secretaria de Vida Creixent romandrà oberta de dilluns a dijous en horari de 5 a 7 de la tarda, al carrer València 218, 1er,2a, esq.- Barcelona - 08011

vidaCreixent

MOVIMENT CRIÀ
DE GENT GRAN